

ŞUARA SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ta, Sin, Mim.
2. Bunlar, gerçekleri açıklayan Kur'an'ın âyetleridir.
3. Habîbim! Onlar imân etmiyor diye, neredeyse üzüntüden kendini yiyip bitireceksin.
4. Eğer isteseydik, onlara gökten öyle bir mucize indirirdik ki, onun karşısında ister istemez, boyun eğerlerdi.
5. Fakat Biz, bunu istemedik. Onun için, ne zaman onlara Rahmândan yeni bir mesaj gelse, mutlaka ondan yüz çevirirler.
6. Nitekim bu mesajı da yalanladılar. Ama alay edip durduklarının haberleri, yakında kendilerine gelecektir.
7. Peki bu kâfirler, yeryüzüne hiç bakmazlar mı? Orada, her güzel çiftten nice bitkiler yetiştirdik.
8. Elbette bunda, Allah'ın ve ahiretin varlığına dair alınacak ibretler vardır.
Fakat onların çoğu, ibret alıp da imân etmezler.
9. Şüphesiz senin Rabbin, çok güçlü ve çok acıyandır.
- 10-11. Hani Rabbin, Mûsa'ya: "O zalimler topluluğuna git yani Firavunun halkına.
Onlara: 'Küfür ve isyandan halâ sakınmayacak mısınız?' de" buyurmuştu.
- 12-13. Mûsa: "Rabbim! Doğrusu, onların beni yalanlamalarından korkuyorum.
Göğsüm daralır, dilim açılmaz. Bu yüzden Harun'a da peygamberlik ver.
14. Hem, onların bana yönelttikleri bir suç da var. Bundan dolayı, beni öldürmelerinden korkuyorum" dedi.
15. Allah: "Hayır! Seni asla öldüremezler. İkiniz de mucizelerimizle gidin.
Biz, sizinle beraberiz, herşeyi işitmekteyiz.
- 16-17. Firavuna giderek: 'Biz, âlemlerin Rabbinin elçileriyiz. İsrâiloğullarını bizimle beraber gönder' deyin" buyurdu.
- 18-19. Firavun Mûsa'ya: "Biz seni içimizde bir çocuk olarak büyütmedik mi? Ömründe nice yıllar aramızda kalmadın mı? Ama sonunda yapacağını yaptın. Sen nankörsün" dedi.
- 20-22. Mûsa: "Ben, onu bilmeyerek yaptım. Sonra sizden korkup kaçtım. Sonra da,
Rabbim bana ilim ve hikmet verdi ve beni peygamberlerden kıldı. Nimet diye başıma kaktığın şey, İsrâiloğullarını kendine köle yaptığın için başıma geldi.
Yoksa çocukken senin eline düşmezdim" dedi.
23. Firavun: "Âlemlerin Rabbi de nedir?" dedi.
24. Mûsa: "O; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Eğer, hakikati idrâk edebilen kimselerseniz, bunu anlarsınız" dedi.
25. Firavun etrafındakilere: "İşitiyor musunuz, neler söylüyor?" dedi.

26. Mûsa: “Allah, sizin de Rabbiniz, sizden önce gelip geçen atalarınızın da Rabbi’dir” dedi.
27. Firavun yine etrafındakilere dönüp: “Size gönderilen bu peygamberiniz, şüphesiz delinin biridir” dedi.
28. Mûsa: “Allah; doğunun, batının ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Aklınızı kullanırsanız bunu anlarsınız” dedi.
29. Firavun: “Andolsun, eğer benden başka bir ilâh edinirsen, muhakkak seni zindana atarım” dedi.
30. Mûsa: “Sana apaçık bir delil getirmiş olsam da mı?” dedi.
31. Firavun: “Haydi, sözünde doğru isen delil getir bakalım” dedi.
32. Bunun üzerine Mûsa, esasını yere bıraktı. Ve birden ejderha oluverdi.
33. Elini koynundan çıkarınca da, bakanların gözlerini alan bembeyaz bir nur olarak görüldü.
- 34-35. Firavun, etrafında bulunan kavminin ileri gelenlerine: “Bu, çok bilgili bir sihirbaz. Sihriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Bana, ne yapmamı tavsiye edersiniz” diye sordu.
- 36-37. Kavmi: “Mûsa ile kardeşi Harun’u bir müddet alıkoy. Şehirlere, sihirbazları toplamak için adamlar gönder. Bütün usta sihirbazları sana getirsinler” diye tavsiyede bulundu.
38. Kararlaştırılan günün belli vaktinde, sihirbazlar toplandı.
39. Halka da: “Hepiniz toplandınız mı?” diye soruldu.
40. Halk: “Sihirbazlar galip gelirse, biz de onlara uyarız” dedi.
41. Sihirbazlar, Firavuna: “Eğer galip gelirsek, bize bir mükâfat var mı?” diye sordular.
42. Firavun: “Evet! Üstelik benim yakınlarımdan olursunuz” dedi.
43. Mûsa, onlara: “Ne atacaksanız atın” dedi.
44. Sihirbazlar: “Firavunun izzeti hakkı için, galip gelecek mutlaka biziz” diyerek iplerini ve sopalarını attılar.
45. Mûsa da esasını attı. Bir de ne görsünler, asa onların uydurduklarını yutuyor.
- 46-48. Sihirbazlar, derhal secdeye kapanarak: “Biz, âlemlerin Rabbine, Mûsa ve Harun’un Rabbine imân ettik” dediler.
49. Bunun üzerine Firavun: “Ben size izin vermeden, O’na imân mı ettiniz? Demek ki o, size sihri öğreten büyüğünüzmüş. Yakında bileceksiniz. Andolsun ki, sizin el ve ayaklarınızı çapraz kestireceğim. Hepinizi astıracağım” dedi.
- 50-51. Onlar da: “Zararı yok. Biz, nasıl olsa Rabbimize döneceğiz. Biz, ilk imân edenler olduğumuz için, Rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız” dediler.
52. Mûsa’ya: “Kullarımı gece yola çıkar. Şüphesiz takip edileceksiniz” diye bildirdik.
53. Firavun, kentlere asker toplayıcılar gönderdi.
- 54-56. Ve onlara: “İsrâiloğulları önemsiz bir topluluktur. Bizi kızdıracak işler yaptılar. Biz ise, dikkatli ve uyanık bir topluluğuz” dedi.

- 57-59.** Biz de onları, İsrâiloğullarının peşine düşürüp; bahçelerinden, ırmaklarından, hazinelerinden ve şerefli makamlarından böylece çıkardık. O nimetleri de, İsrâiloğullarına miras olarak verdik.
- 60.** Gün doğarken arkalarına düştüler.
- 61.** İki topluluk birbirini gördüğünde, Mûsa'ya inananlar: "İşte yakalandık" dediler.
- 62.** Mûsa: "Hayır! Rabbim, şüphesiz benimledir ve bana kurtuluş yolunu gösterecektir" dedi.
- 63.** Mûsa'ya: "Asanı denize vur" diye vahyettik. Deniz birden ikiye yarıldı. Her bir parça heybetli bir dağ gibi yükseldi.
- 64.** Bu arada, Firavunun ordusunu da oraya yaklaştırmıştık.
- 65.** Mûsa ile beraberindekilerin hepsini kurtardık.
- 66.** Sonra da, ötekileri suda boğduk.
- 67.** Muhakkak bunda, Allah'ın ve ahiretin varlığına dair ibretler vardır. Fakat yine de insanların çoğu imân etmediler.
- 68.** Rabbin ise, şüphesiz kudreti herşeye üstün ve rahmeti herşeyi kuşatandır.
- 69.** Habîbim! Onlara, İbrâhim'in kıssasını da anlat.
- 70.** Hani! İbrâhim, babasına ve kavmine: "Siz neye tapıyorsunuz?" diye sormuştu.
- 71.** Onlar: "Biz, putlara taparız. Bütün gün onlara ibadet ederiz" dediler.
- 72-73.** İbrâhim: "Dua ettiğinizde onlar sizi işitir mi? Size bir faydaları olur mu? Yahut size zararları dokunur mu?" diye sordu.
- 74.** Onlar da: "Hayır! Fakat biz, atalarımızı böyle yaparlarken bulduk. Onun için biz de böyle yapmaya devam ediyoruz" dediler.
- 75-76.** İbrâhim: "Sizin ve geçmiş atalarınızın nelere tapıp durduğunuzu biraz olsun düşündünüz mü?"
- 77.** Alemlerin Rabbinden başka tapılanların hepsi benim düşmanımdır.
- 78.** Beni yaratan, bana doğru yolu gösteren O'dur.
- 79.** Beni yediren ve içiren O'dur.
- 80.** Hastalandığımda bana şifa veren O'dur.
- 81.** Beni öldürüp, sonra diriltecek olan O'dur.
- 82.** Hesap gününde hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur.
- 83.** Ey Rabbim! Bana, ilim ve hikmet ver. Beni, güzel ve doğru insanların arasına kat.
- 84.** Bana, arkamdan hayırla anılmayı nasip et.
- 85.** Beni, nimetlerinle dolu cennetinin mirasçılarından kıl.
- 86.** Babamı da bağışla. Çünkü o, yolunu şaşırılmışlardandır.
- 87.** Herkesin diriltildiği günde, beni mahcup etme Allah'ım!
- 88.** O gün, ne mal fayda verir, ne de evlat.
- 89.** O gün, insana fayda sağlayan tek şey, Allah'a teslim olan temiz bir gönüldür." dedi.
- 90.** O gün cennet, takva sahiplerine yaklaştırılır.

91. O gün cehennem, azgınlara gösterilir.

92-93. Ve azgınlara: “Nerede Allah’tan başka taptıklarınız? Size yardım edebiliyorlar mı? Kendilerini kurtarabiliyorlar mı?” denilir.

94-95. Arkasından; putlar, azgınlara ve topyekün iblis ordusu cehenneme atılırlar.

96-102. Orada putlarıyla çekişirken, şöyle derler: “Allah’a yemin olsun, biz apaçık bir sapıklık içindeymişiz. Çünkü sizi âlemlerin Rabbine denk tuttuk. Bizi, ancak büyüklerimiz olan o günahkârlar saptırdı. Artık bugün, ne şefaathimiz var, ne de candan bir dostumuz. Keşke, dünyaya bir daha dönüp mü’minlerden olsaydık.”

103. Şüphesiz bu haberlerde, Allah’ın ve ahiretin varlığına büyük bir delil vardır. Yine de insanların çoğu inanmamaktadırlar.

104. Rabbin ise, kudreti herşeye üstün olan ve rahmeti herşeyi kuşatandır.

105. Nûh kavmi de, peygamberlerini yalanlamıştı.

106. Hani, kardeşleri Nûh onlara: “Siz, Allah’tan korkmaz mısınız?”

107. Ben, size gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim.

108. Allah’tan korkun ve bana itaat edin.

109. Tebliğime karşılık, sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatımı vermek, âlemlerin Rabbine aittir.

110. Gelin, Allah’tan korkun ve bana itaat edin” demişti.

111. Kavmi: “Senin peşine düşenler ayak takımıdır, onun için sana hiç inanır mıyız” dediler.

112. Nûh: “Onların yaptıklarının mahiyet ve kıymetini ben bilemem.

113. Onların hesabı ancak Rabbime aittir. Şuurunuz varsa, bunu anlarsınız.

114. Ben, mü’minleri kovacak değilim.

115. Ben, sizi Allah’ın azabından apaçık bir sakındırıcıyım” dedi.

116. Kavmi: “Ey Nûh! Eğer davetine son vermezsen, yemin olsun taşlanarak öldürülürsün” dediler.

117-118. Bunun üzerine Nûh: “Ey Rabbim! Halkım beni yalanladı. Benimle onlar arasında hükmünü ver. Beni ve benimle beraber olan mü’minleri kurtar” dedi.

119. Onu ve onunla beraber gemide bulunanları kurtardık.

120. Sonra da arkada kalanları boğduk.

121. Muhakkak ki bunda, Allah’ın ve ahiretin varlığına bir delil vardır. Yine de insanların çoğu inanmamaktadırlar.

122. Rabbin ise, şüphesiz kudreti herşeye üstün olan ve rahmeti herşeyi kuşatandır.

123. Ad kavmi de peygamberlerini yalanlamıştı.

124. Hani kardeşleri Hûd onlara: “Siz Allah’tan korkmaz mısınız?”

125. Ben, size gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim.

126. Gelin, Allah’tan korkun ve bana itaat edin.

127. Tebliğime karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatımı vermek âlemlerin Rabbine aittir.

- 128.** Siz, her bir tepede, övünmek ve vakit öldürmek için yüksek binalar mı yapıyorsunuz?
- 129.** Sanki içinde ebedi kalacaktıysanız gibi, sağlam ve sanatlı köşkleri mi ediniyorsunuz?
- 130.** Mazlumları yakaladığınızda, zorbalıkla zulmediyorsunuz öyle mi?
- 131.** Artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
- 132.** Nimetleri size ihsan eden Allah'tan sakınıp, emirlerine uygun yaşayın.
- 133-134.** Allah size; davarlar, oğullar, bağlar ve akarsular ihsan etmiştir.
- 135.** Nankörlük ederseniz, başınıza gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum” demişti.
- 136.** İnanmayanlar: “Bize öğüt versen de bir, vermesen de, fark etmez.
- 137.** Bize anlattıkların, evvelkilerin adet haline getirdiklerinden başka bir şey değildir.
- 138.** Biz, azaba uğratılacak da değiliz” dediler.
- 139.** İnanmayanlar Hûd'u yalanladılar. Biz de onları, helâk ettik. Muhakkak ki bunda, Allah'ın ve ahiretin varlığına büyük bir delil vardır. Yine de insanların çoğu, inanmamaktadırlar.
- 140.** Rabbin ise, şüphesiz kudreti herşeye üstün ve rahmeti herşeyi kuşatandır.
- 141.** Semûd kavmi de peygamberlerini yalanlamıştı.
- 142.** Hani kardeşleri Salih, onlara: “Siz Allah'tan korkmaz mısınız?
- 143.** Ben, size gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim.
- 144.** Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
- 145.** Tebliğime karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatımı vermek, âlemlerin Rabbine aittir.
- 146-149.** Siz burada; bağlar, bahçeler, akarsular, ekinler ve hoş meyveli hurma ağaçları arasında, her türlü felâkette kurtulmuş olarak kendi halinize bırakılacağınızı mı sandınız? Bütün maharetinizi kullanıp, keyifli bir şekilde kendinize dağlardan evler yontuyorsunuz.
- 150.** Allah'tan korkun ve bana itaat edin.
- 151.** Haddi aşan kimselerin emrine boyun eğmeyin.
- 152.** Çünkü onlar, yeryüzünü ıslah etmez, bozarlar” demişti.
- 153.** Kavmi, Salih'e: “Sen, iyiden iyiye büyülenmişsin.
- 154.** Halbuki sen de bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söylüyorsan, bize bir mucize getir” dediler.
- 155.** Salih: “İşte mucize, şu dişi devedir. Kuyudan su içme hakkı, bir gün onun, bir gün sizindir.
- 156.** Sakın ona kötü bir niyetle dokunmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalayacaktır” dedi.
- 157.** Buna rağmen, söz dinlemeyip deveyi kestiler. Sonra da pişman oldular.
- 158.** Böylece azap, onları yakalayiverdi. Muhakkak ki bunda, Allah'ın ve ahiretin varlığına büyük bir delil vardır. Yine de insanların çoğu inanmamaktadırlar.

159. Rabbin ise, şüphesiz kudreti herşeye üstün ve rahmeti herşeyi kuşatandır.
160. Lût kavmi de peygamberlerini yalanlamıştı.
161. Hani kardeşleri Lût onlara: “Siz, Allah’tan korkmaz mısınız?”
162. Ben, size gönderilmiş, emin bir peygamberim.
163. Allah’tan korkun ve bana itaat edin.
164. Tebliğime karşılık, sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatımı vermek, Alemlerin Rabbine aittir.
- 165-166. Rabbinizin, sizin için yarattığı eşleri bırakıp da, âlemde kimsenin yapmadığı bir hayâsızlıkla, erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz, insanlıktan çıkmış bir kavimsiniz” demişti de,
167. Kavmi ona: “Ey Lût! Yemin olsun ki, söylediklerine son vermezsen, muhakkak bu beldeden sürülürsün” dediler.
168. Lût da: “Şüphesiz, ben sizin yaptıklarınızdan nefret etmeye devam edeceğim.
169. Ey Rabbim! Beni ve ailemi, onların yapageldikleri çirkin işten kurtar” dedi.
- 170-171. Geride kalan ihtiyar karısı hariç, onu ve bütün ailesini kurtardık.
172. Sonra da, diğerlerini helâk ettik.
173. Üzerlerine bir azap yağmuru indirdik. İkaz edilip de yola gelmeyenlerin başına yağın ne kötü yağmurdu o!
174. Muhakkak ki bunda, Allah’ın ve ahiretin varlığına büyük bir delil vardır. Yine de insanların çoğu inanmamaktadırlar.
175. Rabbin ise, şüphesiz kudreti herşeye üstün ve rahmeti herşeyi kuşatandır.
176. Eyke halkı da peygamberlerini yalanlamıştı.
177. Hani kardeşleri Şuayb, onlara: “Siz Allah’tan korkmaz mısınız?”
178. Ben, size gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim.
179. Allah’tan korkun ve bana itaat edin.
180. Tebliğime karşılık sizden bir ücret de istemiyorum. Benim mükâfatımı vermek âlemlerin Rabbine aittir.
181. Ölçüyü tam yapın, hak yiyenlerden olmayın.
182. Doğru terazi ile tartın.
183. Halkın malını değersiz yapmayın. Kimsenin hakkını yemeyin. Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın.
184. Sizi ve sizden evvelki nesilleri yaratan Allah’tan korkun” dedi.
185. Onlar: “Sen, iyiden iyiye büyülenmişsin.
186. Halbuki sen de bizim gibi bir insansın. Biz, senin yalancılardan biri olduğuna inanıyoruz.
187. Eğer doğru söylüyorsan, üzerimize gökten azap yağdır” dediler.
188. Şuayb: “Sizin yaptıklarınızı en iyi Rabbim bilir” dedi.

- 189.** Onlar Şuayb'ı yalanladılar. O gölgeli günün azabı onları yakalayiverdi.
Kuşkusuz o, korkunç bir günün azabı idi.
- 190.** Muhakkak ki bunda, Allah'ın ve ahiretin varlığına bir delil vardır.
Yine de insanların çoğu inanmamaktadırlar.
- 191.** Rabbin ise, kudreti herşeye üstün ve rahmeti herşeyi kuşatandır.
- 192.** Şüphesiz bu Kur'an, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.
- 193-195.** Habîbim! Halkı Allah'ın azabından sakındıran peygamberlerden olman için,
Kur'an'ı apaçık bir arapça ile, senin kalbine Cebrail getirdi.
- 196.** Şüphesiz, evvelkilere verilen kitaplarda da, bu bilgi vardır.
- 197.** Beniisrail âlimlerinin bunu bilmesi, o kâfirler için bir delil değil midir?
- 198-199.** Eğer Biz onu, arapça bilmeyen birine indirseydik, o da mükemmel bir arapça ile
bunu o kâfirlere okusaydı, yine de ona inanmazlardı.
- 200.** İnkârlarını, Biz o günahkârların kalplerine böylece yerleştirdik.
- 201.** Öyle ki, o pek acı azabı görecekleri zamana kadar, imân etmezler.
- 202.** O azap ise, hiç farkında olmadıkları bir sırada, ansızın geliverir.
- 203.** O zaman: "İmân etmek için bize bir zaman tanınır mı?"
- 204.** Yoksa hemen azap edilmemiz mi isteniyor?" derler.
- 205.** Ne dersin? Biz onları, yıllarca dünya nimetleri içinde yaşatsak,
- 206.** Sonra da kendilerine söz verilen azap geliverse,
- 207.** O nimetler içinde sürdürdükleri hayat, onları azaptan kurtarabilir mi?
- 208-209.** Biz; kendilerine öğüt veren ve Allah'ın azabından sakındıran peygamberler
göndermedikçe, hiçbir belde halkını helâk etmedik. Çünkü Biz, zalim değiliz.
- 210.** Bu Kur'an'ı şeytanlar indirmedi.
- 211.** Bu onlara yakışmaz. Üstelik buna güçleri de yetmez.
- 212.** Şeytanlar, vahyi işitmekten kesinlikle uzaklaştırılmışlardır.
- 213.** Habîbim! Sakın Allah ile beraber başka bir ilâh edinme.
Yoksa azaba uğrayanlardan olursun.
- 214.** Önce, en yakın akrabalarını uyar.
- 215.** Sana uyan mü'minlere, şefkat kanatlarını ger.
- 216.** Eğer sana karşı gelirlerse: "Ben, sizin yaptıklarınızdan uzağım" de.
- 217.** Güçlü ve merhametli olan Allah'a güvenip dayan.
- 218-219.** Allah; Gece vakti namaza kalktığında ve secde eden mü'minler arasında
dolaşarak onların hallerini gözetlediğinde seni görür.
- 220.** Şüphesiz O, herşeyi hakkiyle işitir ve bilir.
- 221.** Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi?
- 222.** Şeytanlar, nerede bir yalan uydurucu günahkâr varsa, onun üzerine inerler.
- 223.** Günahkârlar, şeytanlara kulak verirler ve çoğu da yalancıdır.
- 224.** İslam karşıtı şairlere gelince, onlara da sapıklar uyar.

225-226. Görmez misin? Onlar, her türlü övgü ve yergiye ölçüsüzce dalarlar ve yapmadıkları şeyleri söylerler.

227. Ancak; imân edip, güzel işler yapan, Allah'ı çok anan ve haksızlığa uğradıktan sonra kendisini savunan şairler, bu hükmün dışındadır. Zalimler de, bugün yaptıkları zulmün, kendilerini nereye götüreceğini yakında bileceklerdir.